

Przedpłata
wraz
z przesłanką
pocztową
wynosi
5 zł. a. w.
rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCJA
i
Administracja
we Lwowie
przy placu
Maryackim
l. 9.

Pismo tygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych dla Galicji i W. Ks. Krakowskiego

wychodzi co Poniedziałek w objętości pół arkusza.

Wydawca: Dr. Alfred Zgórski.

Nr. 16.

Poniedziałek, dnia 17. kwietnia 1876.

III. rocznik.

Treść: Stowarzyszenia spółdzielcze w Królestwie Polskiem. — Rachunki spółek zaliczkowych za marzec 1876. — Korespondencya z Jasła. — Ruch stowarzyszeń: Tow. zaliczkowe w Glinianach. Towarzystwo handlu skór we Lwowie. Towarzystwo zaliczkowe w Żmigrodzie i Stariej soli. Towarzystwo zal. w Toporowie. — Bilanse spółek zarobkowych za r. 1875. Towarzystwo zal. w Dąbrowy. Towarzystwo zal. w Liszkach. Towarzystwo zal. w Toporowie.

Stowarzyszenia spółdzielcze w Królestwie Polskiem.*)

Stowarzyszenia spółdzielcze są w ogóle nabytkiem nowszych czasów. Poprzedziły ich Towarzystwa wzajemnej pomocy, lecz może nie pod tym tytułem dziękujące, — ale znane bądź jako kasy braterskie przy zgromadzeniach rzemieślniczych — bądź jako kasy fabryczne dla robotników. Cechą Stowarzyszeń spółdzielczych, iż one wzięły pod swą opiekę klasy mniej zamożne, lud miejski i wiejski. Jeżeli bowiem sięgniemy do stanu zamożniejszego, to przynajmniej wypadnie, że Towarzystwa Kredytowa Ziemskie i Miejskie, oraz Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń są także Stowarzyszeniami spółdzielczymi w zasadzie. Nie o takich jednak instytucjach ma tu być mowa — ale o instytucjach dla ludzi uboższych.

Stowarzyszenia tego rodzaju w Królestwie Polskiem nie mogą nawet jeszcze obchodzić dziesięcioletniego jubileuszu. Wszystkie one przybyły do nas po roku 1863. Wszystkie z wyjątkiem jednego. Tem jednym jest Spółka magazynu zjednoczonych stolarzy, założona staraniem ks. Tadeusza Lubomirskiego w roku 1862. Gdyby nie wypadki r. 1863 zapewne ta pierwsza Spółka znalazłaby wielu naśladowców. Ale powstanie i opinia po niem powstała, zabiły wszelką myśl o Stowarzyszeniach i o samej Spółce magazynowej, prócz spółników może, mało kto i wiedział: — przycichło wszystko.

Pobudzenia na nowo myśli w tym kierunku dokonano powstałe w roku 1865 pierwsze u nas pismo czysto ekonomiczne p. n. „Ekonomista“ z dodatkiem „Mercury.“ Redaktorem był p. Antoni Nagórny. Mała liczba kwestyi ekonomicznych krajowych dopuszczalnych

*) Cooperativ — w Warszawie nazywają „spółdzielcze“ (P. R.)

do rozbioru w szpaltach pism codziennych — zmuszała do oglądania się na życie ekonomiczne zagraniczne. A ono tam wrzało w całej pełni — podsypane dyskusjami i uchwałami kongresów i zjazdów ekonomicznych. Sprawozdania z tych obrad i specjalne artykuły o stowarzyszeniach zamieszczone w „Ekonomiscie“ przez pp. Trepkę i Kirszrota, pobudziły do popularyzowania tych kwestyi w pismach więcej przystępnych, a mianowicie w „Tygodniku Ilustrowanym“ przez Makowieckiego i w „Przeglądzie Tygodniowym“. Następnie zaczęły się zjawiać i oddzielne popularyzujące wydania, do których zaliczyć wypada „Pomoc własną“ dzieło Smilesa, które bardzo wielki wpływ wywarło, broszurę „Banki zaliczkowe dla rzemieślników i Spółki spożywcze“ przez Makowieckiego, „Studya ekonomiczne“ Trepki i niektóre z odczytów ekonomistów zagranicznych, przetłumaczone i wydane w zbiorowym dziele p. n. „Wiedza.“

Dotąd jednak ciągle szła propaganda tylko na papierze. Pierwszym faktem było otwarcie w dniu 31. stycznia 1868 r. Kasy zaliczkowej dla robotników w Białogórze, podług zasad Schultz'ego — Delitzsch'a choć znacznie zmodyfikowanych, wedle warunków, w jakich zostawali pierwsi założyciele. Główną promotorką tej pierwszej w Królestwie instytucji była panna Zofia Porębska, poetka pisząca naówczas pod nazwą Liliany, — a pomocnikami jej pp. Makowiecki wyż wspomniany literat i Żurawski, czeladnik ślusarski w fabryce w Białogórze (osada górnicza pod Kielcami).

Zawiązanie atoli tej drobnej instytucji w jakimś małym znanym zakątku prowincjonalnym, prawie wcale nie oddziaływało na kraj. W Królestwie Polskiem wszystko ogląda się na Warszawę, — a Warszawa była ciągle

cichą, poruszyły je dopiero kuchnie tanie. Warszawa lubi filantropijne instytucje. Kuchnie tanie miały być czémś pośredniem; na założenie złożyło się grosz filantropijny — na utrzymanie miały same na siebie zarabiać, przez sprzedaż obiadów tanich po cenie kosztu z drobnym zyskiem. Inicytywa do założenia kuchni tanich poddaną została przez p. A. Makowieckiego, myśl podjęli głównie pp. Józef Unger drukarz znany w Warszawie i dzięki poparciu ówczesnego prezydenta Warszawy generała Witkowskiego — kuchnie tanie przysły do skutku. Ponieważ o kuchniach tanich nie będzie już więcej mowy — powiemy nawiasem — że nie tego one teraz idą; administracja dość nieumiejętna trzyma na uwieży rozwój tej wielce pożytecznej instytucji.

Kuchnie tanie zatwierdzone w roku 1869., otwarte zostały w styczniu roku następnego. Niedługo potem pojawił się „Merkury“ — Stowarzyszenie spożywcze, założone przez pp. Nagórno i Statkowskiego. Ten ostatni zmarł przed kilku laty. Śp. Statkowski był istotnym czynnym inicjatorem w Królestwie Stowarzyszeń spożywczych; p. Nagórny dopomógł tylko do wyjednania pozwolenia — a pozwolenia na wszelkie instytucje spółdzielcze daje ministerium spraw wewnętrznych w Petersburgu. W ślad za Warszawą powstały Stowarzyszenia spożywcze w Radomiu pod nazwą „Oszczędność“ i w Płocku pod nazwą „Zgoda.“ Doprowadzenie ich

do skutku należy się także ś. p. Statkowskiemu — w „Oszczędności on figurował jako założyciel z kimś drugim, w Płocku pierwotnymi założycielami byli pp. Jędrzejewski, właściciel apteki i Vogel, kupiec. Na tych trzech Stowarzyszeniach spożywczych — zatrzymał się ruch w tym kierunku. Nie dla tego, iżby nie było chętnych do zakładania nowych — ale dla tego, że koncepcji zaprzestano udzielać. Z tego powodu, pomimo starań, nie mogły dojść do skutku Stowarzyszenia spożywcze w Kaliszu, Siedlcach, Łęczycy i Kielcach.

Ruch jednakże ekonomiczny zwiększał się. Stowarzyszenia spożywcze pobudziły do założenia Stowarzyszenia zaliczkowego pod nazwą „Kasa pożyczkowa przemysłowców warszawskich“. Założoną ona została w początkach roku 1870 i słabo w początku rozwijając się, dziś znakomitym cieszy się rozwojem. Założycielami jej byli pp. Fajt Aleksander szcrotkarz, Hildt Ludwik spółwłaściciel fabryki tabacznój, Juszczyk Józef, krawiec, Meier Herman kupiec, Pfeifer Stanisław, garbarz, Renter Józef karetnik, Spies Ludwik, właściciel fabryki chemicznej, Szwede Ludwik i Temler Aleksander, garbarze. Założycielami zatem są sami przemysłowcy.

Po założeniu tej kasy nastąpiła pewna stagnacja co do Stowarzyszeń spółdzielczych. Od końca dopiero 1871. roku znowu się ruch poczyna. Powstają głównie Stowarzyszenia rzemieślnicze głównie i to z poparcia i ini-

cyatywy księcia Tadeusza Lubomirskiego, któremu przychodziła w pomoc, w tym czasie właśnie powstała „Gazeta Przemysłowa Rzemieślnicza.“ Więć najprzód w roku 1871 powstaje „Spółka Magazynu drzewa rękodzielników warszawskich“ dla sprzedaży surowego materiału dla stolarzy, stelmachów, kołodziejów i t. p. — dalej w tymże roku podobna spółka dla szewców pod nazwą „Spółka Magazynu skór zjednoczonych szewców“ do sprzedaży skór, prunieli, kopyt, płótna, gumy i t. p. — w tymże samym nakoniec roku zawiązuje się „Spółka majstrów szewskich warszawskich do sprzedaży wyrobów gotowych.“ Po tych trzech spółkach — znowu kilka lat przerwy. Dopiero w roku 1874. przybywają dwie nowe spółki: „Spółka zjednoczonych krawców w Warszawie, do sprzedaży gotowej odzieży męskiej,“ i „Spółka zjednoczonych ślusarzy w Warszawie do sprzedaży gotowych wyrobów ślusarskich i ostrogarskich.“ Więć już Spółek w tym rodzaju nie przybyło.

(D. c. n.)

Korespondencya.

Jaśło 25 Marca 1876.

Na Zgromadzeniu ogólnem Członków Towarzystwa Zaliczkowego w Jaśle w d. 23. b. m. odbytem — po złożeniu sprawozdania z dotychczasowych czynności Dy-

rekcyi — po udzieleniu absolutorium, i uchwaleniu Dyrektorowi ogólnego uznania i podziękowania za pracę i trudy podjęte celem wprowadzenia w życie i rozwoju Tow. Zal. w Jaśle — zrezygnował dotychczasowy Dyrektor Tow. Dr. Stanisław Biesiadecki stanowczo z godności Dyrektora. Do tej rezygnacyi spowodowała go, — prócz innych lokalnych i osobistych względów — przeważnie obojętność a nawet niechęć okazana Dyrekcyi przez miejscowe Władze autonomiczne.

Nie dziwić się Radzie miejskiej — której Burmistrz będąc oraz Agentem lwowskiego Banku włościańskiego — zadeklarował wprawdzie w r. 1874. przy zawiązku Towarzystwa udział swój w sumie 100 złr. w. a. lecz dotychczas mimo pisemnych przypomnień — ani tego udziału nie spełcił — ani do Towarzystwa nie przystąpił — ale i Rada powiatowa, wcale nie życzliwszém okiem dotychczas na Tow. Zal. spogląda.

Podczas gdy bowiem Dyrekcyja Towarzystwa w czterech podaniach, peryodycznie wnoszonych, upraszała Radę powiatową o lokowanie zapasowych funduszów powiatowych w kasie Towarzystwa, — Rada powiatowa złożyła tylko sumę 1000 złr. na 7% jako wkładkę oszczędności w Lutym 1785, — resztę zaś funduszów rozporządzalnych około 6000 złr. ulokowała częścią w Banku hipotecznym we Lwowie na 6% asygnaty kasowe — a częścią także na 6% w kasie Oszczędności w Jaśle — zostającej pod zarządem miejskim, — a mającej i tak przywilęj ustawniczy do lokacyi depozytów rządowych, sądowych i miejskich.

Nadto na podanie Dyrekcyi T. Z. z d. 12. stycznia r. b. mając na celu li ochronę i rozwój Towarzystwa

Rachunki spółek zaliczkowych na miesiąc marzec 1876.

Spółka zaliczkowa w	S t a n b i e r n y														S t a n c z y n n y																						
	Udziały		Fundusz rezerwowy		Wkładki oszczędności						Pożyczki zaciągnięte						Odsetki	Reszta *) pozycyi stanu biernego		Pożyczki udzielone						Koszta załoz. rucho-ności i adm.	Reszta *) pozycyi stanu czynnego		Gotówka								
					Stan na początku miesiąca		Włożono w ciągu miesiąca		Wyjęto w ciągu miesiąca		Stan z końcem miesiąca		Stan na początku miesiąca		Zaciągnięte w ciągu miesiąca					Spłacone w ciągu miesiąca		Stan z końcem miesiąca		Stan na początku miesiąca							Spłacono w ciągu miesiąca		Udzielono w ciągu miesiąca		Stan z końcem miesiąca		
	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.					
Busku	4.937	—	927	97	4.450	—	700	—	100	—	5.050	—	4.000	—	—	—	—	—	4.0	1.570	14	—	—	12.789	—	366	—	1.726	—	15.144	—	744	92½	—	—	596	18½
Lwowie (Tow. zal.)	66.280	13	5.603	08	106556	07	33.879	51	32.620	55	107815	03	45.400	—	12.950	—	8.000	—	50.8	8.933	50	4.454	78	233.093	44	40.605	49	46.298	65	238.786	38	3.044	53	1.029	93	575	68
Samborze	16.808	86	1.511	—	51.302	99	3.778	09	3.297	56	51.783	52	22.137	03	19.150	—	3.005	32	38.2	2.167	48	171	15	86.929	81	13.005	16	27.906	06	101.830	81	560	01	7.448	18½	885	32
Stanisławowie	54.529	44	2.284	—	?	—	?	—	?	—	115079	45	5.000	—	—	—	—	—	5.0	4.029	07	—	—	?	—	?	—	?	—	182.570	91	—	—	—	—	2.683	07
Tłumaczu („Oszczędność“)	4.238	—	580	—	6.427	79	374	34	635	—	6.167	31	2.000	—	—	—	—	—	2.0	72	64	—	—	13.770	—	1.428	30	500	—	14.270	—	485	10	764	30	360	83
Wykotach **)	324	—	18	—	—	—	372	50	—	—	372	50	—	—	4.790	—	500	—	4.2	46	69	—	—	—	—	1	30	4.647	—	4.645	20	38	64	—	—	366	85

*) W tej rubryce należy umieszczać wszystko, co od ogólnej sumy bilansu surowego pozostanie po odtrąceniu kwot z rubryk poprzednich.
 **) Za czas od 16. lutego do 31. marca 1876 r.

W tym miesiącu się dział przemysłowy z kwotą 6490.54

Zal., odpowiedział Wydział Rady powiat. pismem urzędowym z d. 17. Stycznia r. b. w sposób bardzo przykry dla Dyrekcji Tow., a Prezes Rady na zaproszenie listowne względem przystąpienia do Towarzystwa podobnie wyraził się w liście z d. 22. Lutego r. b. do Dyrektora Towarzystwa wystosowanym. — Wprawdzie Dyrekcya odpowiedziała na obadwa te pisma, jak należy, — ale mimo to uważał Dyrektor Towarzystwa za stosowne, — zakończywszy pomyślnie pierwszy rok administracyjny, usunąć się od dalszego kierownictwa tą Instytucją — mając przedewszystkiem dobro i rozwój tejże na względzie. Nie cofnął tej rezygnacyi Dr. St. B. — jakkolwiek Prezes Rady powiatowej — przystąpiwszy do Towarzystwa d. 8. Marca r. b. z udziałem 50 złr. przyrzekł publicznie Zgromadzeniu ogólnemu popierać nadal tę nader dla powiatu zbawienną Instytucją. — Natomiast ustąpiwszy z Dyrekcji przyjął Dr. St. B. jednomyślny wybór na Członków Rady nadzorczej Tow. — pragnąc podobnie, jak dotychczas wspierać wedle możności dalszy rozwój Towarzystwa.

Na Dyrektora i zastępcę tegoż polecił ustępujący Dyrektor — znanych i powszechnie szanowanych mężów zaufania w Jaśle: X. Stefana Dembińskiego i Dra Adama Świrskiego — którzy też niemal jednomyślnie wybrani zostali — zaczęli istnienie i prawidłowy rozwój Towarzystwa zaliczk. w Jaśle w ten sposób jest zapewnionym.

Ruch stowarzyszeń.

Towarzystwo zaliczkowe w Glinianach. P. R. Körber zaprasza Obywateli na walne zgromadzenie celem ukonstytuowania Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach na dzień 19. b. m.

Towarzystwo handlu skór we Lwowie. Dnia 7. b. m. o godzinie 5. po południu odbyło się w kancelaryi rękodzielniczej pod przewodnictwem prezesa komitetu założycieli znanego zaszczytnie obywatela tutejszego p. Stanisława Sierocińskiego i w obecności c. k. notaryusza p. Szemelowskiego ukonstytuowanie „Towarzystwa handlu skór we Lwowie stowarzyszenia zarejestrowanego, z nieograniczoną poręką.“

Do Dyrekcji wybrano p. Adolfa Aleksandrowicza jako dyrektora, p. Kaszczuka jako kasyera, p. Karola Smutnego jako kontrolora.

Do Rady nadzorczej powołano pp. Mikołaja Feita na prezesa, Felixa Buczyńskiego na zastępcę, Grzegorza Muszyńskiego na sekretarza; — jako członkowie weszli pp. Białowicz Felix, Sierociński Stanisław, który jest zarazem zastępcą dyrektora, Grzeźulka Wiktor, zarazem zastępcą kasyera, Dworzak Marcin, Zieliński Filip, Amałowicz Szymon.

Wybór ten jest tak szczęśliwy, że pomyślnego rozwoju tej spółki oczekiwać możemy.

— P. Filipowicz zgłosił się do Patronatu z gotowością założenia Towarzystwa zaliczkowego w *Zmigrodzie* — a p. Topolski w *Starój soli*.

Towarzystwo zaliczkowe w Toporowie, którego bilans w odnośnej podajemy rubryce, uchwalilo następujący

podział czystego zysku z r. 1875: 1. do funduszu rezerwowego przydziela się: 226·22; 2. na spłatę zaliczki zaciągniętej na urządzenie Towarzystwa: 52·20; 3. wkładka na rzecz Związku Stowarzyszeń: 11— 4. 15% dywidendy od 878 udziałów kwotę 5·268 zł. wynoszących: 790·20. razem: 1.079·62.

Bilanse spółek zarobkowych za r. 1875.

Towarzystwo zaliczkowe w Dąbrowie. Bilans. a) Stan czynny. Gotówka z d. 31. grudnia 1875: 987·98; stan pożyczek na skrypta: 94·380·94; stan pożyczek na zastawy: 3·200—; procenta naprzód wierzycielom zapłacone: 335—; procenta zaległe u dłużników: 334·66; zapas druków: 6.—. razem: 99·244·58. b) Stan bierny. Udziały członków: 14·179·49; wierzyciele: 73·630·77; Fundusz rezerwowy: 1·208·91; wstępne: 1·084—; procenta należne wierzycielom: 1·003·53; na podatek i opłaty stemplowe: 250.—; procenta naprzód pobrane: 2·942·36; przyznane prowizye urzędnikom kasy: 670·03; na kosza administracyi 330.—; czysty zysk: 3·945·46; razem 99·234·58. Liczba członków 675.

Związek zaliczkowy w Liszkaeh. I. Rachunek zysków i strat. a) Zyski. Procent przeniesiony z roku 1874: 284·02; procent pobrany w roku 1875 od lokacyi kapitału: 205·86; procent pobrany od pożyczek członków 1·311·85; wpływ 1½% na kosza administr.: 190·53; razem: 1·992·26. Straty. Procenta zapłacone i skapitalizowane: 452·82 naprzód pobrane za rok 1876: 422·66; kosza administracyi: 181·37; odpis ⅓ kosztów organizacyi: 112·53; zysk czysty 822·88; razem 1·992·26. II. Bilans. a) Stan czynny. Zapas gotówki z dniem 31. grudnia 1875: 234·69; na pożyczkach na weksle i akta not. 11·826·50; na zastawy: 108—; w towarzystwie zaliczkowym w Krakowie: 1871·77; kosza organizacyi po umorzeniu ⅓: 225—; 3 losy miasta Krakowa: 48—; książeczka kasy oszczędn. 13·27; razem: 14·327·23. b) Stan bierny. Udziały członków: 8·482·94; wkładki na rachunek bieżący: 2·078·42; towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń: 2·060—; założyciele: 399·06; procent na rok 1876: 422·66; fundusz rezerwowy 107—; fundusz na dywidendę 10%: 776·95; razem: 14·327·23.

Towarzystwo zal. w Toporowie. I. Rach. strat i zysków: Zyski: Odsetki wpłacone: 1·566·69; Prowizya zwłoki od późno wypłaconych udziałów za rok 1875: 25·35; Prowizya zwłoki od późno wpłaconych rat zaliczkowych: 225·38. Zwrot wydatków administracyjnych: 87·32; Kosza sądowe zalegające z końcem r. 1875: 20·81. Razem 1925·55. Straty: Odsetki od zaciągniętych pożyczek w roku 1875: 372·57; kosza administracyi: 423·96; kosza sądowe: 49·40; Saldo zysku: 1·079·62; razem 1·925·55. II. Bilans a) Stan czynny. Zaliczki udzielone: 13·733·43; Odsetki od zaliczek po 31. grudnia 1875 zaległe 181·55; gotówka z 31. grudnia 1875: 585·41; Kosza sądowe: 20·81. Razem: 14521·20. b) Stan bierny. Fundusz rezerwowy: 654·93; udziały: 7116.— Pożyczki zaciągnięte: 5553·99; odsetki od zaciągniętych pożyczek z 31. grudnia 1875 niepodniesione: 116·66; czysty zysk 1·070·62. razem: 14·521·20. Liczba członków: 480.